

Afsnit af redaktør Kristoffer Lynges artikel om pressen

Det grønlandske Selskabs Årsskrift 1936

ATUAGAGDLIUTIT

nallngínarnik tusaruminásassunik univkát

atuagagdliutit autdlarnernekarkárput 1861 Jánúárip 1-áne

Nr. 6	Jánuáre 1927	ukiut 67-at
ímát: nanorsiuárnek. — Kangâmiormiut asimiut-salo ingerdlausianik. — jûtdlip nalâne uvdlut atuagagdliutit. —	pamiutik nápardlugit tamaviárdlutik ingerdliarput sôrdlume ilisimavdlugo autdlárnerináungitsok inûtigssarsiuittidle pivdlugit pinia-riarnerussok. siláinarmut narajartarput, siutaitdlo nálártutut náparigsárdlutik anorssāngûvdlo puissip agdluanit nekisungnimik naiteriarāngatik sule autdlariarkingnerussaraut.	
nanorsiuárnek:	kisa igdluvigakarfigput kimagtorujugssûvarput tuminik nutákānersunik sule takūngi-	
(Knud Rasmussen, danskit atuagagssiāninit, Kr. L.)		
misigissavnik erkumīnerpaussunik okalugpalāsaguma tauva autdlainiárdlunga pisi-		

Når man ser „Atuagagdliutit“s forskellige årgange igennem, kan man ikke undgå at lægge mærke til, hvordan grønlanderne efterhånden er vokset fra kun at nære interesse for „underholdning“, medens til gengæld deres interesse for egne indre anliggender gradvis er vågnet. Læsning om begivenheder og forhold, der skildrede, hvad der var fuldstændig fremmed og ukendt for befolkningen før, skulle jo også gerne resultere i, at man

får interessen for sine egne sager vækket. — I de senere år har „Atuagagdliutit“s indhold skiftet karakter, idet man en overgang undlod at optage fortællinger og oversættelser, der strækker sig over flere årgange, men hellere optog artikler, der omhandler grønlandske spørgsmål. Dog optages der nu igen efter bladets udvidelse længere historier og romaner som en slags feuilleton.